

धर्मशास्त्रको मौनता

Randolph Dunn

मुद्दा - मौनता निषेध वा अनुमति दिन्छ

के कुनै पनि बाइबल निर्देशनको कमी छ; (बाइबलिकल मौन) कुनै अभ्यास वा शिक्षाहरू प्रदान गर्दछ? टर्टुलियन (सीए. 150-225) ले सिकाउनुभयो कि "बाइबलमा सिकाइएको कुनै पनि कुरा अभ्यास गर्न सकिँदैन।" लुथरले समर्थन गरे - "जे कुरा धर्मशास्त्रको विरुद्धमा छैन, धर्मशास्त्रको लागि हो, र धर्मशास्त्र यसको लागि हो।" Zwingli ले राखे कि "नयाँ नियममा आदेश नगरिएको वा सिकाइएको कुनै पनि कुरा बिना शर्त अस्वीकार गरिनु पर्छ" र अरूले निषेध नगरेको कुरा अभ्यास गर्न सकिन्छ।

प्रतिक्रिया

टर्टुलियन, लुथर र ज्विङ्लीका कथनहरू सबै परमेश्वरले चाहेजस्तो हुन सक्दैनन् किनकि तिनीहरूले विरोधाभासहरू गरिरहेका छन्। स्पष्ट रूपमा जब भगवानले बोल्नु भएको छ, उहाँले या त निषेध (निन्दा) गर्नुहुन्छ वा कुनै अभ्यासलाई अनुमति (आदेश) दिनुहुन्छ। यो भन्नु सही छ कि आदेशमा निर्दिष्ट गरिएको कुरा निर्दिष्ट गरिएको सम्बन्धमा अरू केहि पनि समावेश छैन। यदि यो सत्य नभएको भए नयाँ करार अन्तर्गत डर र काँप्दै आफ्नो मुक्तिको लागि काम गर्ने ठाउँ हुनेछैन।

केहि पनि उपयुक्त हुनेछैन र विश्वास, विश्वास वा प्रेमको लागि कुनै ठाउँ हुनेछैन। यसले उहाँका सबै आज्ञाहरूलाई पूर्ण रूपमा पालन गरेर आफ्नो मुक्ति प्राप्त गर्न छोड्छ, र यसको आवश्यकताहरू पूरा गर्नमा पुरानो करार जस्तै बन्न सक्छ।

आज "चर्च फादरहरू" को दिनहरू जस्तै धेरै मानिसहरू टर्टुलियनसँग सहमत छन् भने अरू असहमत छन्। दुवै विरोधी विचार तार्किक रूपमा मान्य हुन सक्दैनन्। परमेश्वरले निर्दिष्ट गर्नुभएको वा नदिनुभएको कुराको अनुसन्धान, विश्लेषण र निष्कर्ष निकाल्दा ठूलो सावधानी अपनाउनुपर्छ।

निम्न उदाहरणहरूले आवश्यकता, निषेध वा मौन रहनमा भिन्नता व्याख्या गर्न मद्दत गर्नुपर्छ।

1. आफैलाई गोफर (सिप्रस) काठको जहाज बनाउनुहोस् ... अब नूहले सबै कुरा गरे जस्तै परमेश्वरले आज्ञा गर्नुभयो। (उत्पत्ति ७:१४, २२) ओक प्रयोग गर्दा के गलत हुन्छ?

परमेश्वरले निर्दिष्ट गर्नुभयो त्यसैले नूहले परमेश्वरले तोकेको काठको जहाज बनाए। अन्य कुनै प्रकारको प्रयोग गर्न सकिँदैन।

2. परमप्रभुले मोशासँग बोल्नुभयो ... उसले (हारून) परमप्रभुको अगाडि वेदीबाट बलिरहेको कोइलाले भरिएको धूपौरो लिनेछ ... हारूनका छोराहरू नादाब र अबीहूले आ-आफ्ना धूपौरो लिएर आगो लगाइदिए, परमेश्वरले चाहनुभए अनुसार वेदीबाट आगो नदिने र धूप थपे र तिनीहरूले अनाधिकृत, वा अनौठो, उहाँको आज्ञाको विपरीत परमप्रभुको अगाडि आगो चढाए। (लेवी १६:१२, १०:१) नादाब र अबीहूलाई किन निन्दा गरियो?

नादाब र अबीहू प्रत्येकले आ-आफ्नो धूपौरोमा आगो लगाए र अनाधिकृत, तोकिएको आगोमा धूप राखे। धूपौरोहरूका लागि आगोको कोइलाहरू परमप्रभुको अधिको वेदीबाट आउनेछन् भनी परमेश्वरले निर्दिष्ट गर्नुभयो।

3. पावलले म्यासेडोनियाका एक जना मानिसलाई उभिरहेको र "म्यासिडोनियामा आउनुहोस् र हामीलाई मद्दत गर्नुहोस्" भनी बिन्ती गरिरहेको दर्शन पाए। ... ट्रौआसबाट हामी समुद्रमा यात्रा गर्यौं र जहाजमा यात्रा गर्यौं ... हामी फिलिप्पी, रोमन उपनिवेश र म्यासेडोनियाको त्यो जिल्लाको प्रमुख सहरमा गर्यौं। (प्रेरित १६:९, ११-१२) के पावल डुङ्गा चढेर बाहेक अरू कुनै बाटोबाट म्यासेडोनिया जान सक्थे?

पावलले ट्रौआसबाट म्यासेडोनियामा यात्रा गरे कसरी जाने भनेर परमेश्वरले निर्दिष्ट गर्नुभएन [बाइबल मौन थियो] त्यसैले कुनै पनि यातायातको माध्यमलाई अनुमति दिइएको थियो र कुनै पनि निषेधित थिएन। तर उसलाई जानुपर्ने बाध्यता थियो।

4. "जसले विश्वास गर्छ र बप्तिस्मा लिन्छ उसले उद्धार पाउनेछ" (मार्क १६:१५)।
"उठ र बप्तिस्मा लिनुहोस्, र उहाँको नाउँ पुकार्दै आफ्ना पापहरू धुनुहोस्" (प्रेरित २२:१६)।
पत्रुसले भने "... नूहका दिनहरूमा परमेश्वरको धैर्यता पर्खियो, जब जहाज तयार भइरहेको थियो, जसमा केही, अर्थात् आठ व्यक्तिहरूलाई पानीबाट सुरक्षित रूपमा ल्याइयो। "... यससँग मिल्दोजुल्दो बप्तिस्माले अब तपाईंलाई बचाउँछ, शरीरबाट फोहोर हटाउने रूपमा होइन तर येशू ख्रीष्टको पुनरुत्थान मार्फत असल विवेकको लागि परमेश्वरलाई अपीलको रूपमा।" (१ पत्रुस ३:२१) शिशु वा केटाकेटीहरूलाई किन बप्तिस्मा लिनु हुँदैन?

शिशुको बप्टिस्मा वर्षौको लागि अभ्यास गरिएको छ। कट्टरपन्थी सुधारकहरू र पुनर्स्थापनावादीहरूले यसलाई बाइबलमा अधिकृत नभएको भन्दै अस्वीकार गरे। परमेश्वरलाई पुकार्दा विश्वासीहरूले बप्टिस्मा लिनु पर्ने निर्दिष्ट गरेर परमेश्वरले उनीहरूको बप्टिस्मालाई बहिष्कार गर्नुभयो; अर्थात्, पापमय जीवनको लागि मर्न र ख्रीष्टमा गाडिएर, दुब्रै, बप्टिस्मा गरेर क्षमा गर्न परमेश्वरलाई बिन्ती गर्दै।

निष्कर्ष:

जब भगवान बोल्नुहुन्छ, उसले या त केहि कर्म गर्न वा केहि कार्य गर्नबाट परहेज गर्न आवश्यक छ।

जब उहाँले बोल्नुभएन भने, तिनीहरूको विवेकलाई उल्लङ्घन नगरी परमेश्वरले के चाहनुहुन्छ भन्ने उहाँको बुझाइको आधारमा निर्णय गर्नुपर्छ। अध्ययनको कमी, मानवीय कमजोरी, कुनै किसिमको पूर्वाग्रह वा आफैलाई पहिलो स्थान दिएर उनको बुझाइमा त्रुटि हुन सक्छ; उदाहरणका लागि, प्रसिद्धि, भाग्य, सम्मान, परमेश्वरलाई खुशी पार्ने इच्छा भन्दा अगाडि।

परमेश्वरको इच्छाको पूर्ण समझ कसैसँग छैन। यदि उसले गर्यो भने, ऊ भगवान हुनेछ। वास्तवमा, एकले जति धेरै अध्ययन गर्छ, उनीहरूले अघिल्लो बुझाइलाई केही हदसम्म परिमार्जन, परिवर्तन वा परिवर्तन गर्ने सम्भावना त्यति नै बढी हुन्छ। ज्ञान प्राप्तिको प्रकृति यस्तो छ।

येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो "अब म उहाँकहाँ जाँदैछु जसले मलाई पठाउनुभयो, तर तिमीहरूमध्ये कसैले मलाई 'तिमीहरू कहाँ जाँदैछौ' भनेर सोध्दैनौ? किनकि मैले यी कुराहरू भनेको छु, तिमीहरू शोकले भरिएका छौ। तर म तिमीहरूलाई साँचो भन्छु: म जानु नै तिमीहरूको भलाइको लागि हो, म नगएसम्म सल्लाहकार तिमीहरूकहाँ आउनेछैनन्, तर म गएँ भने म जब उहाँ आउनुहुन्छ, उहाँले पाप र धार्मिकता र न्यायको सम्बन्धमा अपराधको संसारलाई दोषी ठहराउनुहुनेछ: पापको सन्दर्भमा, किनभने मानिसहरूले मलाई विश्वास गर्दैनन्; धार्मिकताको सन्दर्भमा, किनकि म परमेश्वरमा जाँदैछु। पिता, जहाँ तपाईं मलाई अब देख्न सक्नुहुन्न; र न्यायको सन्दर्भमा, किनकि यस संसारको राजकुमार अब दोषी ठहरिएको छ। मसँग तपाईंलाई भन्नको लागि धेरै छ, तपाईंले सहन सक्नुहुने भन्दा धेरै" (यूहन्ना 16:5-12)।

पावलले कोरिन्थीहरूलाई लेखे: "भाइहरू हो, मैले तिमीहरूलाई आत्मिक तर सांसारिक भनेर सम्बोधन गर्न सकिने - ख्रीष्टमा भएका शिशुहरू मात्र। मैले तिमीलाई दूध दिएँ, ठोस खाना होइन, किनकि तिमी अझै यसको लागि तयार थिएनौ। वास्तवमा, तपाईं अझै तयार हुनुहुन्न" (1 कोरिन्थी 3:1-2) र रोमीहरूलाई "सन्देश सुनेर विश्वास आउँछ, र सुन्ने सन्देश ख्रीष्टले बोल्नुभएको हो (रोमी 10:17)

त्यसैले जसरी मानिसको ज्ञान बढ्दै जान्छ, त्यसरी नै उसको विश्वास पनि बढ्दै जानुपर्छ र विश्वास र ज्ञान बढ्दै जाँदा समझमा परिवर्तन आउँछ।

प्रेरितहरूले समयको बारेमा चेताउनी दिए जब मानिसहरू सही सिद्धान्तबाट टाढा हुनेछन् र आफ्नै इच्छाहरू पछ्याउनेछन्। एसियाका मण्डलीहरूलाई यूहन्नाले लेखेका पत्रहरूबाट यो प्रस्ट हुन्छ।

अपोस्टोलिक युग पछिका वर्षहरूमा (100 एडी पछि) "चर्चका फादरहरू" का लेखहरू बाइबल मौनताको बारेमा गलत निष्कर्षमा आधारित तिनीहरूको आफ्नै विचारहरू पछ्याउन थाल्छन् जुन कुनै कार्यको आवश्यकता वा निषेध गर्दैन। वर्षौको दौडान तिनीहरूको शिक्षा र अभ्यासहरू यति खराब वा भ्रष्ट भए कि क्याथोलिक बाइबल विद्वानहरूले जीवन र जीविकोपार्जनको जोखिममा क्याथोलिक चर्चका अभ्यासहरू र शिक्षाहरूलाई अस्वीकार गरे। कसै-कसैले सबै शिक्षा र अभ्यासहरूका लागि बाइबलमा पूर्ण रूपमा फिर्ता गर्नुको सट्टा केही खराब अभ्यासहरू मात्र सुधार गर्न चाहन्थे।

तपाईंले निम्न thebiblewayonline.com पाठहरू रोचक पाउन सक्नुहुन्छ

- [ख्रीष्टको पुनरुत्थान पछि शिक्षा र अभ्यास](#)
- [कम्पाइल र बाइबल अनुवाद](#)

टिप्पणीहरू:

1. एकको मुक्ति अर्कोको व्यक्तिगत व्याख्यामा बस्नु हुँदैन। तिनीहरूले आफ्नै समझमा पुग्नको लागि परमेश्वरको वचन अध्ययन गर्न लगनशील हुनुपर्छ।
2. जब भगवान बोल्नुहुन्छ, उसले या त कुनै कार्यको आवश्यकता वा निषेध गर्दछ।
3. कसैले जति धेरै अध्ययन गर्छ, उसले अघिल्लो बुझाइलाई परिमार्जन गर्ने वा परिवर्तन गर्ने सम्भावना त्यति नै बढी हुन्छ; ज्ञान प्राप्तिको प्रकृति यस्तो छ।

4. कुनै पनि कुरा निर्दिष्ट नभएको बेला धर्मशास्त्रको व्यक्तिगत व्याख्यालाई फेलोशिपको परीक्षणको रूपमा अरूमाथि बाध्य पार्नु हुँदैन। यो परमेश्वर हुनुहुन्छ जसले एकलाई ख्रीष्टमा र उहाँको सङ्गतिमा राख्नुहुन्छ।
5. प्रेरितहरूले चेताउनी दिए कि मानिसहरू सही शिक्षाहरूबाट टाढा हुनेछन् र आफ्नै इच्छाहरू पछ्याउनेछन्।

प्रश्न

शिक्षा वा सिद्धान्तमा बाइबल मौन

- a. ___ शिक्षा स्वीकार गर्न आवश्यक छ
- b. ___ सिद्धान्तलाई विश्वास वा अभ्यास हुनबाट रोक्छ
- c. ___ विवेकलाई उल्लङ्घन नगरी स्वीकृति र कार्य गर्न अनुमति दिन्छ